

SE PLANCHA CON LUSTRE

joquina lirica bilingüe en un acte y en vers

original de

D. Ramon Roig y Ferré

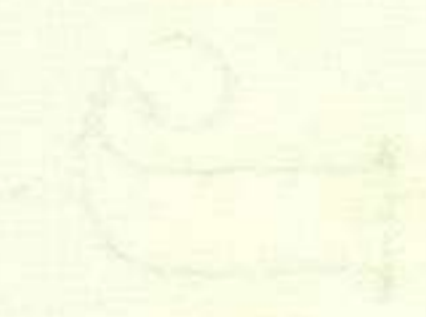
Música de

D. Jose Mª Pla ..

Tarragona Juny de 1878.

FRANCIS AND ALICE

Dedicatoria.

A Miquel Nicoma

De comuna acort y animats d'un mateix desitj, Els autors de l'libreto y musica d'aquesta pessa, tenen lo gust de dedicar tala com una prova d'amistat.

Si t' dignas acceptarla, sabran Els autors l'aprecio que ls mereixan las sevas pesses, que, encara que de poca monta, ls hi serveixen per son consum.

Veulgas una vegada mes admetre las nostres pesses y donarals un gran gust

Als autors

Reparto

<u>Personatjes</u>	<u>Actors</u>
Angela	D. ^a Ana Morner
Felomena	" Salvadora Gyrdewila
L. Trilla	D. Miguel Picomai'
Arturo	" Joan Gern
Un assistent (1)	" Anton Pla'

Groca actual

(1) Senra' vestit, pantalon vermell, yaguel
tilla y gorra de quartet.

Se plancha con lustre.

Acte unich.

Sala de bona aparència. Pràcticament al fons, ahont hi penja un Vetreiro que diu: "Se plancha con lustre". Portes a l'alta dreta que comuniquen: la de 2^{on} terme a la cuina y la del 1er a las habitacions. A la esquerra la porta del pis y al costat una finestra.

Una taula gran arreglada per planchar, un foc gros encès ab planchà, una palangana ab aigua y mids desobre la taula.

Per tot roba planxada estesa, perells

de prendas per plampar etc. etc....

— Escena I —

Silomena arreglant roba per plampar.

—
Música.

La tenim a junt la roba
ben ruxada y ab mido
y las plampas ben calentas
aquí dintre del fogo.

Au! plampadora
fes ton treball,
plansa y treu llustre
y vinga carstar.

—
So plampadora
de fama y nom,

5
y a' casa meua
ve lo millor.

Lo als homes dono
molt llustre y to,
per mi l'hericam
ls punys y colls.

Faj que l'pollu vagi tiess
ab lo coll ben alt y fort,
y la rica damisela
passejant fassi soroll.

Lo planxada... etc...

Declamat.

Li senyors, si; aqui tenen

una rena de vint anys
que sols ab la seua plansa
fa un gran bé a la humanitat.
; Oh yes crispis... prou ho sabem;
vegi qui faria cas
d'un home que fos molt sobri
però que no arés plansat!

¿ Com ho farian els pollos
sense uns guinyes forts y brillants,
un coll alt, tiesso y llustros
y un pit blanc molt ben plansat?

Y aquella rica senyora
que va al Carque a passejar
y arrossega mitja cana
d'enaguas accanalats,
fent un soroll uan camina

que tot hom diu: qui elegant...
 qui'n crespant...; cuixo es de gust...

Y tal vegada el plauscat
 fara que repari ab ella
 un home rich... y qui saje....

Ah no, no; vuy som al sigle
 de la plausca y del mirall.

La verken, donchs, si es possible
 qu'una nena de vint anys,
 tant sols ab la seua plausca
 fa un gran be a la humanitat.

— Escena II —

Silomena y Angela al mantellina

An. Noya, me'n vaig cap al Pi
 que ja hauran comensat la missa.

Fil. Buens.

Ang

Te conta l'Anna,
entra a la cuina una mica,
escuma l'olla, y cuidado
no's menji l'gat la gallina.

Fil.

Está bé.

Ang

Donchs no't descuidis.
Si virgues l'senyó Frilla
li dirás qu'espera un rato
fins que jo surti de missa.
; Te conta. ; Quedas sola.
ajuntam la mantellina.

Si ve l'Artura, reservat,
es un jove molt terrible,
vuy di' qu'encar no sabem
si la bala doble o prima.

Fil.

Pero m'estima.

Aug

¡ Qui sap!

Fil.

Porta sempre unas camisas tant ben planxadas!

Aug

¡ Ja ho crech

com que tu l'hi planxas... tira!
Lo dia que t'vair conveixer
no li portaba ni mica.
Ara es cuan ve ben lluchet.

Fil.

Pero m'ha dit...

Aug

Pocas musicas!

Vull tenir ab ell conferencias,
vull mirar lo que convinga,
perque... veya, tindr uns plans...
que si al fi se realisan...
ja pots envia, Filomena,
totas las planxas a dida.

y traurem d'allà al balcó
aquell lletreero..., m'irrita
lo se' doncs de lletreero!...

Me'n vaig, me'n vaig cap a missa,
ja'm sembla qu'hauré fet tart.

Fil. Ay mare, voste delira!

Ang. Que saps tu... deia que jo vege
avuy a'n el Senyo Triba...
Vaja, adieu!

Fil. Estiga bona!

Ang. Cuidado, ²serets y vigila!

Escena III.

Silomena sola

Es molt felissa la mare!
la ha pegadas y s'creu
que va a fe una gran fortuna

ab aqueix ditsos secret.
 ¡Secret... y ho sap tothom ja...
 ella obsecada, preterent
 agafar al senyo Trilla
 que's un ricatro vellet;
 pero ¡ay la mare!... l'queto
 hi veu mes qu'un estornell,
 passa'l rato, fe brometa,
 vet aquí l'que vol; res mes.
 Va veni aquí l'altre dia,
 no se pas ab qui'n pretext,
 van enredars de paraulas...
 va allargar-se un poch l'vell
 y ella's pensa que... ¡ay tonta!
 es home y prou... ja ho sabem.
 ¡No's va atrevi a dir-me "maca"

"revinsol" "angelet meu"
y en tant li queya la baba!
potse's pensa l'molt cingulet
ferme a mi l'amor por tabla
y jo' l'vull... per retroces.

La tinch l'Arturo, l'Arturo!
que m'estima... tant sols ell
pot donarme la ventura;
pero observo d'un cuan temps
que no's porta com voldria
y no fila gaire dret.

Si tindrà algun altre enred...
oh! aixo ray... prou ho sabre,
fentli un dia mala cara,
l'amansejo... y al primer
indici que li conegui...

a' dida... ja no 'n treck ves!
 Ja l' sento pujá l'escala...
 canta y punta molt vebe!

Escena IV

Filomena y Arturo.

— Música —

Art.
 Fil
 Art.
 Fil
 Art.

Salut, nena del meu cor!

Ben vingut sigen l'galan.

Als meus brassos mon amor.

No t'acostis tant y tant.

Ja t'veig

ja t'miro

deliro y suspiro

ay! ay!

Mon cor

palpita

medita y s'incita

en gran.

Tes qu'al veuret Filomena
de content balla aqui dins,
y sentiras si t'hi acostas
un continuu trije-traje-traje.

Fil

La't veig

Arturo

y creu m'afiguro

ay. ay.

For cor

m'enganya

y tu m' vols abmanya

cassar

Pero noy la Filomena

ja esta curada d'espants,
 y del teu cor poch l'emporta
 lo continuo trap-trip-trap.

Art.

¿ No m'estimas?

Fil

Si t'estimo.

Art.

Donchs abressam.

Fil

Poch a poch.

Art.

Ja 't recelas?

Fil

No'm recelo.

Art.

Donchs que passa?

Fil

Molt y gros.

Fu ets un jove molt corrido
 que 't voldras burla de mi
 pero noy, ves ab cuidado
 que jo 't dono molt de fil.

Art. No temis, no, Filomena
que jo t'estimo sens fi...
mes me dona mala exprima
ton d'iptar sens cap motiu.

— Declamat. —

Fil. No 't disculpis, tincz raho.

Art. Mes de que?

Fil. Biscabo!

Art. ¿Prepassa?

Fil. La ho sapo...

Art. ¿que haig de saber!

Fil. Ara escusat.

Art. ¿Ay caramba!

me vols fe 'l favor de di
de que las eus?

Fil. Confuada

ab los teus oferiments,
 y creyentme tas paraules,
 no podia pensar may
 que per tu fos enganyada.

¡ Aixis pagas mon amor
 y cinch mesos de plansarte!

Ar. Però explicat... perou voldras
 qu' al ultim perdi la calma
 y qu' obidi; Filomena
 que t'estimo ab tota l'anima,
 y fassi algun disbarat.

Si Aixó vols; ja t' conech plaga!
 Com te deus cansar de mi,
 y potsé ja en tens un altre,
 te vindria be un pretext.

Ar. Be, veuras, pocas comandulas

y explicame clá y net que tens,
de que t' queixas?

Fil. Que com antes
já no m'estimas, Arturo.

Art. No'm digas semblants paroulos.

Fil. ¿Que no? vejas qui ho dirán!
si la proba está ben clara.

Vejam, ¿que'm portas avuy?

Art. No res y ho sento...

Fil. ¡Mágrada!...

May aquí habrás virgut
sens durme una cosa o'altre,
y ara fa já tresse dias
que no'm portas res.

Art. Es qu'ave...
espero... treuver la rifa...

y ferte mil presentallas.

Hil ; et mi abaquestas... pobret...
ja molts anys van desmamarme.

Art. No m'emprijis mes, serio...
dire lo que no t'inch ganas.

Hil. La gots di tot lo que vulquis,
no m'esquantan las paraulas!
¿Que gots dirme?

Art. Moltes cosas.

Hil Au, comersca!

Art. No'n t'inch ganas!

Hil ; Ingrat... fiteuvos de joves...
ay... ja va dirme la mare...

Art. Donchs a mi tambe m'handit
moltes cosas... y molt graves.

Hil. ¿Que t'han dit?

Art.

No res.

Fil

Explicit,

digueu, home, vaja, acaba!

Art

Clay met, me van di' que tu
la corrias ab em altre,
y aixó noya, no ho consento,
no vull auxiliis y basta.

Fil

¡Ay! Sen meu... aixó es mentida!
¿qui't ho ha dit?

Art.

¿Qui' una visita;
buscabo; ves si ho endevino?
Y'l que't visita y't regula
y't fa' muecas y altres cosas,
que's prudent ave callarlas;
es aquel vell, senyo' Filla,
aquell pollo de cinquanta.

Fil. ; Mare meua qui'n meriti!

Art. Esta cla... negabo encare!

i que't creus que bech a' gallet?

ja se ja tot lo que passa;

mes el dia que m' enfado

m' eclijsso.

Fil. ; Sa m' ho pensaba!

Aixi paga 'ls meus favors!...

Aixi paga la meua ansia!

Art. i Aixis pagas, Filomena,

'ls sacrificis, las tantas

vegadas d' ana y veni

y jupa y baixa l' escala?

Aixis pagas 'l lletreero

qu' allí penja a' la barana

ab dibuixos y ribets

y ab lletres grossas y claras
"Le plancha con lustre" diu
y que tant l'atencio' hama?

A qui, si no al meu príncell
deus agrahir, ¡inhumana!
que tingas tanta parvoquia?

Repara be aquelles planques,
repara ls molls y el pils
aixís encrehuats, repara
el fondo blanc com la neu,
y la cornisa tant blava,
y digam si no mereix
pintura tant delicada
mes que l'teu amor, ta vida!
mes que carinyo, confiança,
y mes que crits y soroll,

alegria y buena cara.

Fil. No pots queixarte de mi!

Mt. Ni de mi tu pots queixarte.

Fil. Per oblidat tinc moltes.

Mt. Jo de tu queixas sobrades.

Fil. ¿Perque t' tens d'escolta l'vell?

Mt. ¿Perque tu vas ab un altre?

Fil. Es mentida!

Mt. També ho es

que per mi l'vell vingui a casa.

Fil. ¿No ve per tu? ¿Donchs perqui?

Mt. Deura venir per la gata.

Fil. Ve... pe'l que ve, y s'ha acabat!

Mt. Així voldria, mes antes

te'n dire quatre de frescas.

Fil. Si vols las pots di' escalfadas.

Art. ¡No m'exasperis!

Fel. ¡No cridis!

Art. ¡Vull cridar!...

Fel. Sonchs crida!

Art. ¡Falsa!

(Ara ve'l trueno), ¡Perjura!

Fel. ¡Inconstant!... (ara m'agrada,
¡el trueno!... ell ho ha buscat.)

¡Be m'ho deya prou la mare!

(Se entén tres

truchs en la

porta de l'escala)

Art. ¡Fres pichs!...

(Quartant per

l'escala.)

¡Vell!...

agui juyá...

Nega si vols, negabo are!

Está bé' no'm mocr!.. sabré
per mi la prova ben clara.

Fil. Vesten!

Art. May!

Fil. (Indignada.)

Arturo...

Art. Frida,

agui dins vaig a ficar-me,
y, ay del vell si s'accederis!
jay de tu si t'trobo falsa!

Fil. Entre tu y jo s'ha acabat,
fare'l que'm donqui la gana!

Art. Donchs no oblidis que t'escolto!

Fil. Doncas no perdis paraula.

(Entra Arturo

a la porta 1^a

de la dreta.)

Be!... molt be!... com jo volia...
ja hem tronat!... si es un pelon!

oh!... y bon rato se l'hi exreva.

Anem a buscar mes foch.

(Ben va'zitha)

— Scena V. —

L. Pilla vell degant y Arturo amagat.

A poca Filomena.

— Musica —

L. Pilla.

La soch dins la casa
ahont viu en gran,
la vena mes maca
de tot l'vehinat.

Com soch tant corrido
 jove y elegant,
 la vaig veure un dia
 y la vaig fletxar.

1^a

So soch 'l senyo' brolla
 fill del terren,
 y tinch una botiga
 de variis generos.

Vaig fe fortuna
 venent botons y betas
 fils y agullas.

2^a

So soch un jove curro,
 soch un Tenorio,
 y passu tot lo dia
 tirant perropos.

Com que tinch quartos
 no m faltan may conquistas
 y bons bocados.

Fil.

(Per la porta 2^a
 de la dreta)

Molt bon dia Sr. Fritla.

Fri: Filomena deu te guarant.

Saps mineta que 'ts molt maca!

Art. (Amagat)

Auuy fare' un disbarat!

Fri: i' Vols escoltar-me?

Fil: ¡Y perque no!

Fri: (Ay que's requapa!)

Art: Jo'm fonch!... jo'm fonch!...

Fritla

Terceto

Filomena

Escolta benévola

M'ha deixat estatulera

oh jove serafica

sa dolsa prole'mica,

ma dolsa prole'mica

y cregui' qu'atonita

que'm surt d'aquí dins.

l'escolto ab delit.

No siguis tant tímida,

segueixi' la clausula

no ho prenguisa' fabula   no m'és gens incomodo
 jo t'estimo ab impietate   que jo no soch tímida
 jo t'amo sens fe'   y ho crech tal com diu.

Arturo.

Voldrà aqueix quadrupedo
 que jo surti' ab impietate
 y'n fassi partícules
 del seu cos transit.

Tella la perfida
 qu'auí' s'obria hijocrita
 prou la deixo tísica
 si surto d'aquí.

Declamat.

So ja ho saps, Filomeneta,
 soch un jove conservat

y per una cara hermosa
davia... tota una sencha.

Tu m'agradas, y 'ts molt digne
de viure al meu costat.

Fil / Gracias!... m'adula!...

M / No ho crequis!

dich lo que sento, ja sap
la teva mare com penso,
peron sap ella 'l meu obrar
y quan jo dich una cosa...

Art (Li surto hi ha' un dalt a baix.)

Fil / Li dire; aqueixas cosas
de perime' s'han de pensar
diquito a la meua mare,
y quant ella sapia 'l cas
venrem....

Pro

Per adelantat ho

ara a trobarla me'n vuy.

2 Lo al Pi.º si, donchs hi corro
y torno aqui ab quatre salts.

Entre tant, pensa, rateta,

lo que m'illo t'convindra!

Adieu, gentil plausadora!

Passitobe, jove galan!

Pensa ab mi, carmel-lo dol!

Hi pensare molt, crocant!

(de'n va' ll
de d'illa)

— Escena VI —

(Isomena y Arturo entant.)

Art.

¡ Infamia! ¡ vilesa!

2 Negarme podras
ta culpa, ¡ perjura! 2

Aixi t' vols burlar

d'un cor que t'estima

d'un cor, qui s'abafany
buscaba la dita

que tu li has robat...

; Defensat, ingrata!...

mes ay!... que podra
proferir ta llengua
mes que falsitats!

Tremola, perjura!...

tremola, informal!

tremola, invidia!...

hl ; Que tant tremolar!...

Que tantas paraulas!...

que tant injuriam!

So faig 'l que'm sembla
'l que vull, 'l que'm plau,

y si no t'agrada,
no'n mengis y'n jaus.

Art. ¡Ah! si... donchs bueno,
já't deixo, me'n vaig,
mes no sens endurmen
allo que he punitat.

"Se plancha con lustre"
és men, y vindra!

(L'adelaunta
per agafar-lo)

(Quatre)

Art.

¡Atras, gran canalla!...
y ho gosas probar!...

Prime' jren ma vida,
jprime' ven ma sanch,
que treure 'l letreiro

que fuma m'ha dat.

Art. La fuma es ben me'va.

Fel. Perque me t'ocas dar...

Art. Perque t'estimaba,

mes ara ja...

Fel. ¡Atrás!...

Escena VII

Acto y un asistent per la porta

de l'escala ab un farcell.

Act. ¡Muy buenos dias señores!
¿Se plancha con bustre?

Fel. Si.

Act. Pues ahí le traigo, salero,

pañ' que los haga lucir,

unos cuellos y unos puñeros...

y otras cosas que pa' mi

no sirven en todo el año;
 mi coronel don Ferrnán
 y la seña coronela,
 man dicho que venga aqui
 y le encargue en gran manera
 que apríete V. de perfil,
 y que deje V. la cosa
 mas liera que un pergamino
 que en luego despues vendré
 y le traeré el pistolin
 con que ahí va, señorita
 como mandaron cumplir.
 Abur señores!

Abt.

Abur!

Fil

Prepará listo en un tres.

(Se'n va l'abrietant)

— Escena VIII —

Felomena y Arturo.

Art. Seguixo ab la meua.

Fel. Lo 't parejo per deu
no vulgas Arturo
arma' aqui un desfet.

Obvida la mostra
pren tot lo demes.

Art. ; que vols donarme
si res ja no tens!

Mes ja que m'obvidas,
donchs ja que consent,
que m'mori de pena,

sense l'amor teu;
ja fuyis de casa,
ja 't deixo, ja 't crech,

mes ab cor demano
 permeti lo cel
 que sigas joguina,
 la rissa del vell;
 que tanto com venian
 a' durte que fer
 se'n vaigien al altre
 que hi ha 'n que't carre;
 que'l quadro que penja,
 fill del meu princell,
 serveixi de blanco
 pe'ls noys del carrer
 y ab pedras y tronxes
 te'l fassin malle!

Ten fi, sols demano
 permetin los cels

que treguis la vija
per darte torment
veient com me brillan
uns punys bechicers,
dequets a la manya
d'un altre instrument.

Vol.   Pe'l be que'm desitjas,
pe'l teu interès
per la que cent voltas
t'ha fet grans serveys
demans ab tot l'ànima
permeti'ls cel
no trobis qui't jolampi
ni't cusi, ni ves;
que'l vell que tu nombres
siga'l marit meu,

y amant ab gran cotxe
 y ab ell a' passeig,
 te moris de rabia
 mirantnos contents.

Voldria que ls quadros
 que pintas ab cel,
 ningui may te ls copyri
 ningui'n donguei res.

Quant vinguesi las llistas
 voldria que deu
 fes lo gran miracle
 qu'eresis de tres.

T'avisis sense cuartos
 ni amichs, ni parents,
 no trobis qui't fassi
 anar ben llochent.

Art. ; Abur intumana!

Fil. ; Malhajas, cruel!

Art. ; Infame!

Fil. ; Mal home!

Art. ; Esqueta!

Fil. ; Fullet!

(*Les dos joints.*)

Arturo.

Filomena

A deu donchs demano
que t' dongui lo vell
l' casco del sigle
y un viure d' infern.

Que porti perruca,
que prengui rape,
que sempre babeji
y tingui l' ofech

A deu donchs demano
que t' vegis, cruel,
sens quartos ni feyna,
colors ni pinçells.

Que 'ls quadros que pintes
los trobis no mes
un pobre drapaire
llansats pe l' carre!

(Arturo se'n va
 D'esquerra)

— Escena IX —

Filomena sola.

La sort qu'una es d'aquet mode
 que ves li fa ves, sino
 moriria de 'ls disgustos!
 Veyes ab quinas rahons
 me venia...; el letreiro!
 ¡empurtarse l'... ay jo 'l toch!
 ¡"Se plancha con lustre"! Vaya,
 lo que m'ha dat fama y nom,
 lo que m'ha dat la parroquia
 y... altres cosas que se jo...
 ¡no faltaba mes! Be, ja es fora,
 ¡per mi hem tronat!... ¡y qui'n tro!

Ab aquets joves, es forsa
demostrals tant de rigor,
si no 'ns deixan olvidadas,
ah no, no; crits y soroll.

Be'm vindrà perou al devre
si'm necessita, o' sino...

(Va al foyó
per treure
una pluma)

S'ha apagat, nem a' la cyma;
m'annohina aquest foyó!

(S'en va ab
lo foyó per
la 2.ª dreta)

— Escena X —

Angel y Sr. Billa

Ang.

Entrí, entri, senyor Trilla;
 voste tant fort y aixevit...
 ha pujat lleuge l'escala
 com un joveret de vint.
 Assentis.

(Donantli
 una cadira.)

Tri.

Gracias.

Ang.

¿Vol beure?

Tri.

S'aprecia; no m'es precis.

Ang.

¿Que vol prendre pocolats?

Tri.

L'he pres de bon demate
 tot llegint L'Brusi un rato,
 que per cert m'ha fet dormir.

Ang.

Com voste vulguí; ja seya
 que ab tota franquesa...

Fri

Si,

L'hi agrabeuís, y de ma casa,
tenda de betas y fils,
pot disposa' al seu antojo
tant de dia com de nit.

(Pansa. Sob. bella)

busca un pretexte

per entrar en

matèria y etri'

gela, miraccients

espera qu'erra'

honi')

Fri

Fa' cabo'...

Si,

Si, una miqueta.

(Sobret, no m'ho gosa a' dir.)

(Altre pausa)

Mi: 2. y la noya²

Ang. Ay burrango!

te vaho!... es alla' d'his.

Vaig...

(Aniscante)

Mi: No, no's mogem y escolti
qu' un secret li tinch de dir.

Lo di, no es secret; y menos
per voste... si al fi' exprecis
que sent part interessada
cajuga també l' meu sentir.

Ang. Donchs ja'm te oberta d'orellas;
diguu; diguu...

Mi: No'm contrinich.

Lo so un jove, com me vell,
no molt guapo, mes so' rich;

y'm va molt bé la botiga
de botons, betas y fils.

Lo solte; y crequi en causa
la soletat de la nit,
lo mal cuidat que vaig sempre,
y la carencia de fills.

Així es qu'ab tota calma
he pensat y he decidit
buscar una companyia
ab qui viure ben tranquil.

Any. Ha fet molt bé; necessita
qui l'guisi; li fassi l'blot,
qui l'arregli... qui l'estimi...
y altres cosas...

Tri. Just... y dich,
que per'vó vaig fe' l'gran caler

de dirigir-me a'n aquí.

Las coneck de tanyes, y'm jrenso
satisfaràn mon desitj.

An. So li dire; senyo' Frilla,
unas preguntas aisis...
es difícil contestarlas
de repent... (ay de mi!...
já'm veig casada.)

En. Contestin
lo mes prompte, net y lli.

Aug. Per ma part... sacrificant me,
li contesto... que hi conviench.

Tri. ¡Ay alabat siga deu!...
cridita, donchs, tot sequit,
y ho podem deixar arreglat.

Aug. (tormenta)

¿Que la cridi... y a'n'aque?

Mi: Anella, a' la Filomena.

Aug. ¿La noya? perquè?

Mi: So't flich!

si m'haig de casa ab la noya
be' habem de parlar!

Aug. ; Que deu!

¿ab la noya?

Mi: Si, y doncas?

Aug. ¿Voste... (me la be'n fregit!)

¿voste ab la noya... que s'penca!

Mi: Ab la noya; ¿donchs ab qui?

Aug. Calli home, calli! miris

al mirall, y diguem si
pot juntars aquella vena
ab un vell tant estantis.

Ri: Angeleta tingui compte,
no m'insulti.

Ang
Ri: ; Uy fugiu!...
; A mi vell! ; ay bona mina!
que's brà pensat de mi?
protse's creya!... calli; dona,
que jo ab voste... es divertit!
no tinc tant mal gust encare,
sent y tot tant vell com diu,
m'agradan las cosas tendras,
m'encantora un bon perfil,
m'encantan las caras finas,
y un cosset mono, m' desvii.

No estich jo per antiquallas,
no vull arrugas a' mils,
no m'vingui ab cosas passadas,

¡ahont va' aivó, a quest pergamí!

Aug. Ay!... deu meu... aivó ja es massa
ja'm sofoco!...

Tri Bon profit!

Aug. Estantis!...

Tri Vella passida!...

Aug. ; So vella!... si tinc trenta sis!...

Tri ; Trenta sis!... seran dotzenas.

Aug. Voste, que passa de'ls mil.

Tri Tant de bo' que arribarhi.

Aug ; Imperudent!

Tri ; Letja!

Aug ; Carli!...

Escena XI

Ants y Filomena

Fil. ; Pero que's aqueix escándol?

Aug. L' senyo' que m' ha insultat!

Fri. Ella, es ella que sumia
truitas, y s' havia pensat
agafa' peus.

Del. i Mes que passa?

Fri. La mare l'hi explicava!

Aug. Ay!... l'esterich!

Fri. Si?... donchs fregas.

Del. Mama, mama!

Fri. La, aixó ray!

Aug. Aquel home es una fiera!
una hiena!...

— Escena XII —

Art. y Arturo escala

Art. Deu 'ls quart.

Aug. L' Arturo!... a bon hora arriba!...

miris, avi, ven a quest

(Mofantse del

Dr. Dilla)

pollo elegant, jove y agel
sera' l' meu gendre.

Del.

Arturet!...

amor meu!...

Ang.

Indigni, ara.

Art.

Donchs ho entenen malament.

Jo, no'm caso ab la minyona.

Plancha con llustre!...

Ang.

i' que?

Art.

Vinich a' pagarti' l' cuich mesos

de plamparme y l' demes;

com que avuy he tret la rifa....

tinich altre llustre, m'entent?

Mi: Ma venoy, quina tromada!

Del: Y m'oblidas!...

Art: Angelet!...

com que tu vas despreciar-me!...

Del: (Abalameria)

Era bromina!

Ang: Y donchs que...?

si l'estimaba ab deliri.

Art: Ja m'ho ha demostrat ben be!

Mi: Aquest arregla la cosa!
ja, ja!... qui'n pasco!...

Ang: ; Qui'n jövent!...

Mi: Afegirivim al lletreiro
se cara con trampa y vesch.

Ang: ; Malvitatje ja'l lletreiro
qui'aqueu ha portat l'mal temps!

La que's cosa seiva, fova!
de dalt a baix de l'arve!

(Va al balco!
depenyà 'l
retol y 'l tra
al carré.)

Ay pobret!... quina desgracia!
l'he encertat de jule a jule!...

Art. ¡Oh!... la mes gran vilesa!
oh profanacio... ¡al carrer!
¡pe l'fanck un'obra tant bona!
avisés va l'art en que't temps!

Scena XIII y ultima.

Art. y l'Assistent.

Art. ¡Rayos y truenos... señores!
quien ha sido el gran cerril

que ha arrojado este rimborio
con tal furia sobre mi?

Dijando ya y me lo como.

Fri. ¡Qui'n jove mes atrevit!

Ani. (Cambiant
de to.)

Esta lista ya la cosa?

Fil. ¡Vagi al diable!...

Ani. Pa' mi

poco me importa, valero;
pero mi amo don Fermín...

en fin, golvere' otro rato,
¿que le para serafin?

— Música —

Fil. La ira m'ofega.

Me mata l' despit.

Mi. Sa... ja 'quina broma!

Art. Qui 'n cop mes bonich!

Mis. ¿Que para, senyors,
que para hoy aqui?

Mi. Tots fora ensseguida!

Mis. Per Dios Serafin!

Quarteto

M.
Filomena

Ja no plango mes ab llustre
juntig que 'l perdo tot aquí;
per favor, publich demans
que me 'l donquis fent aires.

Arturo

La no planca mes ab l'ustre
 vaya un pasco mes bonich
 per favor, calmaras publich
 fent un rato airos y airos.

Filla

Me volian cussa ab tramya
 pero ab fi's han be'n d'hibit;
 vet aquí lo planca ab l'ustre
 avuy dia hi ha perill.

Amigent

Pue ma jecho poca gracia
 el porras que sufrí
 dice: "Se plancha con l'ustre"
 muy rebien me plancho a mi.

Felone

Handwritten scribbles and a vertical line in the upper left corner.

2008
10/12

Obras del mismo autor.

- Lo corpe y la guiness. — 2 (a)
 ¡Ah! (Inocentada) — — 1 (a)
 ¡Mort y venjanssa! — — 1 (a)
 L'home proposa . . . . 1 (a)
 Lo primer fruit. — — 1 (a)
 Telefonomania zanyada 1 (a)
 Per un amic . . . . 1 (a)
 La tornada del percu.^{2^a} 1 (a)
 Lo Pais encantat zanyada — 2 (a)

1

2

3

4

5

